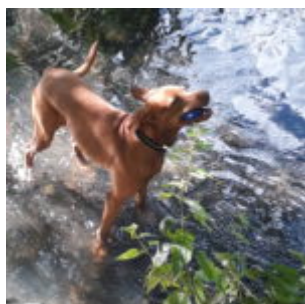

A obě při našem úterním kyšickém venčení.

Vjédro k padnutí, takže není o čem dumat, jakej bude progránek. Co nejvíc vodní. Takže jsme šli "obrácenou" trasu a hned za penzionem zamířili lesem k brodu. Jak jinak - Rumíček se tam vypesknul do vody na pupík a poté, co byl už asi po milijountý obdivován, jak von je šikovnej pejsek, co si lehá do vodičky se jal zabávat po svém - tedy - využil mírnýho proudu vody a pouštěl si tam balonek, tak, jak si ho pouštívá z kopečka. Šikula, šikula, jak si to pěkně vymyslel, co? □ Taliprtka si užívala brodění a ráchání. Taky si vyžádala balonek ale jen proto, aby si ho nosila sem a tam. A posléze položila do zátočiny. Blbnul si každej jak mu libo a my jen tak tiše pozorovali.

žužlu si, až mi ušiska lítaj

Brodím si a nevnímám svět

Když už byli dostatečně mokří, pohnuli jsme se dál a zatímco Tali si hlavně pobíhala a jen občas - a to hlavně zpočátku - si řekla, že chce hodit balonek, tak Rumoušek se novým balonkem zaobíral neustále. Blbý jen bylo, že mu ho předtím ve vodě v nestřeženým okamžiku Tali čórla a stiskla párkrát svýma ocelovýma čelistma. Čímž z něj vyrobila placáka.

Není nám znám důvod jejího konání, páč měla k dispozici balonek svůj, o který ovšem nestála. Možná záviděla Rumíčkově to, že je to balonek nový a ona má zánovní. Tak aby na tom byli asi stejně ☐ . Každopádně placák jak známo nejde moc kutálet. Snažili jsme se s Brtníkem oba napravit, ale furt to byl jen placák. Aspoň, že kopat se s ním mohlo. U chatky, kde bydlí kočičky, bylo dneska prázdné - možná se jen někdo schovával v křoví u plotu, či za plotem. Páč Tali se tam hnala. A nechala se odvolat, což si vysloužilo pochválení.

My si naopak vysloužili obžerstvení, páč už jsme byli hladoví. Netojpejr to jistil. A tam právě došlo k tomu prvnímu zajímavému setkání. Když jsme dorazili my, u jednoho z protějších stolů venku seděl manželský pár s mimčem a hodně, hodně mladým germánem. Taky kraťas jako Tali. Ovšem hnědák. Byl z Tali krapítek pať a občas to dal nejevo i hlasitě. Ta ho ovšem přezírala jak krajinu, to už se spíš zajímal Rumoušek. Chvilku před tím, než jsme odešli přišla další mladá rodina a měla s sebou černou fenku křížence. Zaujala mě nahoru tvarovaným šňupákem a jak se pak ukázalo, ano byl v ní pointr. Labroš a pointr. Její sympatická panička prohlásila, že se tady uspořádal nečekanej sraz ohařů. Prohodily jsme spolu pár slov a já jsem pak s úsměvem, protože panička byla opravdu sympatická, došla Brtníka s Tali, který už čekali dole pod schodama na cestě. Usmívala jsem se a Brtník pravil: "Že Ty nevíš, kdo to byl?" a usmíval se taky, páč se mi smál. Zná mě. "No nevim, ale nějak ji znám, ale kdo to je, to nevim prostě. "

"To byla naše olympijská vítězka." ☐ ☐ ☐ "V hodě oštěpem." "Aha, no vidíš, to mě vůbec nedošlo. No jo Bára Špotáková! " Smál se mi, páč on pozná fakt lidi i když budou namaskovaný tak, aby je nikdo nepoznal, zatímco já nepoznám ani naše vlastní sousedy ☐ . Měl jít dělat k policii, tam by se jeho talent uplatnil. Jasně, tady to nebylo nějak složitý a kdybych nebyla ingorant, tak si asi taky všimnu ☐ . Jen jsem se prostě bavila v psím duchu a nezkoumala s kým se to bavím. Páč mě ty lidi nějak prostě unikaj ☐ . Tak to bylo první zajímavý setkání a to druhý bylo hnedle o pár desítek metrů dál za zatačkou a z toho už máme dokonce ovšem i fotku. Sice ne společnou ☐ ☐ , páč to by asi nevyšlo, ale koukejte!!!

Dvě zajímavý setkání

Už tak dvanáct, možná třináct let jsem nepotkala roháče. A samičku roháče prvně v životě. To byl zážitek! Držela jsem ohaříky z dosahu, zatímco Brtník vyráběl fotografickej důkaz. Pak už jsme si jen tak šlapali lesem a házeli a schovávali ty balonky.

No panečku, to bylo dneska zajímavý procházkování. Já to říkám furt, že tedy je fajnově.